

Պիևոքիոյի արկածները . XXVI . Պիևոքիոն դպրոցական ընկերների հետ գնում է ծովափ ահեղ Շնաձկանը տեսնելու

Հաջորդ օրը Պիևոքիոն գևաց դպրոց :

Պատկերացրեք, թե ի՛նչ արին ծուլլ ու անպիտան երեխաները, երբ տեսան, որ իրենց դպրոցը մի բուրատիևո մտավ : Այնպիսի մի ծիծաղ սկսեցին, որ էլ վերջ չուևներ : Մեկը մի կատակ էր անում նրա հետ, մյուևը մի այլ, մեկը գլխարկն էր գլխից թոցնում, մյուևը բլուզն էր ետևից ձգում, մեկը փորձում էր նրա քթի տակ թանաքով բեղեր սարքել, մյուևսն էլ աշխատում էր նույնիսկ ձեռքերից ու ոտքերից թելեր կապել ու պարեցնել :

Սկզբից Պիևոքիոն համարձակ, առանց ուշադրուծյուն դարձնելու առաջ գևաց, բայց վերջիվերջո, տեսնելով, որ համբերուծյունը հատում է, շրջվեց նրանց կողմը, որոնք ամենից շատ էին ձեռք առնում ու ծիծաղում իր վրա, և մռայլ դեմքով ասաց .

– Լավ իմացեք, տղաներ, ես չեմ եկել այստեղ ձեր ծիծաղի առարկան դառնալու համար : Ես հարգում եմ ուրիշներին և ցանկանում եմ, որ ուրիշներն էլ ինձ հարգեն :

– Կեցցե՛ս, սատանա . տպած գրքի նման ես խոսում,– աղաղակեցին այն անպետք չարաճճիևերը, ետ ցատկելով թուլացած խելահեղ ծիծաղից : Իսկ նրանցից մեկը, որ մյուևսներից ավելի հանդուզն էր, ձեռքը մեկնեց, որ բուրատիևոյի քթի ծայրից բռնի :

Բայց չկարողացավ, որովհետև Պիևոքիոն ոտքը սեղանի տակից մեկնելով ուժեղ մի քացի հասցրեց նրա ազդրուսկրին :

– Օ՛Ֆ, ինչ ամուր ոտքեր ուևի սա,– ճչաց տղան, տրորելով Պիևոքիոյի կապտեցրած տեղը :

– Իսկ արմուևկևները... ոտքերից էլ եև ամուր,– ասաց մի ուրիշը, որը

կոպիտ կատակների համար արմուկների մի հարված էր ստացել ստամոքսին: Բանն այն է, որ այդ քացու և արմուկներից հետո Պիկոն ձեռք բերեց դարոցի ողջ երեխաների համակրանքը: Դրանից հետո բոլորն էլ նրան հարգում էին և հրաշալի տղա համարում:

Նույնիսկ ուսուցիչը գովում էր նրան, որովհետև տեսնում էր, որ միշտ էլ ուշադիր է, աշխատասեր, քաղաքավարի, միշտ դարոց է գալիս առաջինը և ոտքի կանգնում վերջինը, երբ դասերը վերջանում են:

Միակ թերութունը որ կար, այդ բազմաթիվ ընկերների հետ ընկնելն էր, որոնցից շատերը հայտնի էին իրենց ծուլութայամբ ու վատ վարքով: Ուսուցիչն ամեն օր նրան զգուշացնում էր, քիչ չէր խրատում նաև բարի Ֆեյան, անընդհատ կրկնելով.

– Լավ իմացիր, Պիկոն, այդ քո դարոցական վատ ընկերները վաղ թե ուշ կկտրեն քո սերը դեպի սովորելը և մի օր էլ քեզ կգցեն դժբախտության մեջ:

– Ո՛չ մի վտանգ չկա, – պատասխանում էր բուրատիկոն, ուսերը վեր բարձրացնելով ու ցուցամատը ճակատին դնելով, կարծես թե ցանկանալով ասել. «Այստեղ քիչ խելք չկա»:

Այնպես պատահեց, որ մի օր, երբ նա դարոց էր գնում, հանդիպեց մի խումբ իրեն դիմավորող սովորական ընկերների, որոնք ասացին նրան.

– Գիտե՞ս ինչ մեծ նորութունն է կա:

– Չէ:

– Այստեղի ծովը մի Շնածուկ է եկել, որը սարի չափ կա:

– Իսկապե՞ս... Չլինի այդ այն Շնածուկն է, որը խեղդեց խեղճ հորս:

– Մենք գնում ենք ծովափ նրան տեսնելու: Կգա՞ս:

– Չէ, ուզում եմ դարոց գնալ:

– Ի՞նչ օգուտ դարոցից, դարոց վաղն էլ կգնանք: Մի դաս ավել, մի դաս պակաս, ի՞նչ նշանակություն ունի, միևնույնն է, մարդ նույն հիմարն է մնում:

– Բա ուսուցիչն ի՞նչ կասի:

– Ուսուցիչն ինչ ուզում է, թող ասի: Նրան հենց դրա համար էլ վճարում են, որ ամբողջ օրը մոթմոթա:

– Իսկ իմ մա՞յրը:

– Մայրերը երբեք ոչինչ չեն իմանում, – պատասխանեցին այդ անպիտանները:

– Գիտե՞ք ես ինչպես կանեմ, – ասաց Պիևոքիոն, – Շնածկանը, իհարկե, ուզում եմ տեսնել ինձ համար անհրաժեշտ պատճառներով... բայց տեսնելու կգևամ դպրոցից հետո:

– Անմիտ հիմա՛ր, – վրա բերեց խմբի տղաներից մեկը, – ինչո՞ւ ես կարծում, թե մի այդպիսի մեծություն ունեցող ձուկը կցանկանա կանգնել այնտեղ ու սպասել քեզ: Հենց որ մի փոքր ձանձրացավ, անմիջապես մի այլ ուղղություն է վերցնում ու գնում. ով տեսավ՝ տեսավ, ով չտեսավ՝ չտեսավ:

– Ինչքա՞ն ժամանակ է պետք այստեղից մինչև ծովափ հասնելու համար, – հարցրեց բուրատիկոն:

– Մի ժամում կգանք ու կգանք:

– Այդ դեպքում՝ առա՛ջ. և ով բուլորից արագ վազի, բուլորից ճարպիկը կա է, – բացականչեց Պիևոքիոն:

Շարժվելու ազդանշան տրվեց և ծուլլ չարածճիների այդ խումբը, գրքերն ու տետրակները թևերի տակ դրած, սկսեց վազել ուղղակի դաշտերի միջով: Պիևոքիոն միշտ բուլորից առաջ էր, կարծես թե ոտքերի վրա թևեր ուներ:

Մերթ ընդ մերթ ետ կայելով, կա ծիծաղում էր ետ մնացած ընկերների վրա և, տեսնվելով, թե ինչպես են հոգևած, քրտնած, փոշոտ ու լեզուները կախ գցած հազիվհազ շարժվում, ուղղակի սրտանց ծիծաղում էր: Այդ դժբախտը չգիտեր, թե ինչ սարսափելի փորձանք է գալու իր գլխին...

XXVII. Մեծ ճակատամարտ Պիևոքիոյի և իր ընկերների միջև, որոնցից մեկի վիրավորվելու պատճառով կարաբիները ձերբակալոււմ են Պիևոքիոյին